

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. září 2021 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Barbory Kocourkové a přísedících Ing. Jany Řezaninové a Vladimíry Petržílkové,

takto:

Obžalovaný

XXX narozený **XXX**, trvale bytem **XXX**, adresa pro doručování **XXX**,

je vinen, že

v době ode dne **XXX**. do dne **XXX**. v **XXX**, v bytě 1+1, užívaném jeho neterí **XXX** narozenou **XXX**, kam ho jmenovaná pozvala, když za ní přijel do **XXX** na návštěvu, a kde měl přespat, přistoupil k **XXX**, přičemž před odchodem z bytu odcizil mobilní telefon **XXX**, který se před ním poškozená **XXX** snažila schovat, když se chtěl přesvědčit, zda někomu netelefonovala nebo nenapsala textovou zprávu, a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 3. 11. 2016, sp. zn. 5 T 92/2016, který nabyl právní moci téhož dne, odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců, který vykonal 18. 3. 2018,

tedy

- jiného násilím a pohrůzkou násilí donutil k pohlavnímu styku, uvedený čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a se zbraní,
- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě, a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,

čímž spáchal

- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2, písm. a), c) trestního zákoníku,
- přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu** odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen na náhradě škody zaplatit poškozené XXX, narozené 26. 3. 2002, trvale bytem XXX, částku **4 300 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená XXX odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Okresní státní zástupce v Pardubicích podal dne 31. 5. 2021 na obžalovaného XXX obžalobu pro skutek, který je podrobně specifikován ve výrokové části rozsudku. Uvedeným jednáním se měl obžalovaný dopustit zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku a přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. zákoníku.
2. V trestní věci bylo Okresním soudem v Pardubicích dne 16. 9. 2021 a dne 27. 9. 2021 konáno hlavní líčení. Na podkladě dokazování provedeného u hlavního líčení okresní soud uzavřel, že se obžalovaný dopustil skutku, kterým byl uznán na vinu tak, jak je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku.
3. Obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení svoji vinu zcela popřel. V přípravném řízení uvedl, že poškozené XXX (dále jen poškozená) dne XXX 2020 napsal, jak se má. Poškozená mu na to mimo jiné odepsala, že jí XXX. Napsal jí, že by za ní rád přijel, ale že jsou hotely zavřené a že nemá, kde spát. Poškozená mu nabídla, že má byt, že může přespat u ní. Téhož dne přijel vlakem do XXX. Nejdříve byli ve městě, poté jeli k poškozené domů, kde jí XXX. Poté poškozená XXX. XXX, kde byli i oni. Pak poškozená XXX. Následně byli na internetu, povídali si o svých problémech. Také volala svému XXX XXX, aby přijel. Nakonec nepřijel. K věci samé vypověděl, že když XXX, tak chodili do koupelny, tam se také bavili i o XXX, co XXX. Pak si řekli, že si dají cigaretu a že půjdou spát. Měl spát XXX a poškozená měla spát ve stejném pokoji, ale na jiné posteli vedle nich. Bylo asi po XXX. hodině. Dal XXX. Řekl, že jí dal XXX, že je její štrejda. Obviněný uvedl, že jí chtěl dát XXX, poškozená ho chvíli odstrkovala, ale pak se nechala. Řekl jí, že to bude jen mezi nimi, že to nikomu neřekne. Navrhl jí, XXX. Do XXX hodin ještě „kecali“, neví, kolik bylo hodin, skončili asi v XXX hodin. On jí pak ještě prosil, aby ho tam nechala, že pojedou domů až ráno. Dále uvedl, že si poškozená myslela, že to bude krátké, nemůže za to, že „XXX“. Proto mu nabídla, jestli nechce zapnout XXX na jejím telefonu, že mu to pomůže. Na doplňující otázky mimo jiné uvedl, že poškozené XXX. Ona mu řekla: „Dobrou.“. XXX. To se divila, co dělá, proč jí XXX. Pak viděla, že se s ní XXX. Začal jí XXX a poškozená řekla, že to nesmějí dělat, že jsou rodina. XXX Když přestali, bavili se o tom, že si to nechají pro sebe. Řekla mu, že na to zapomenou, že už k ní jezdit nebude, a že nemá proč ho nahlašovat. Říkal jí, že doufá, že někomu něco neřekne. Poškozená řekla, že se nemusí ničeho obávat, že není proč, že se má vrátit k rodině. Dodala, že už nechce, aby za ní jezdil. K mobilnímu telefonu poškozené uvedl, že jí řekl, že jí v tomhle nevěří, že měl „haldy“, že za dveřmi někdo je. Sdělil jí, že jí telefon dá do schránky. Do telefonu se nedostal, protože ho měla na otisk prstu a byl zamčený. Byl na posteli. Vzal si ho sám. Když odešel z jejího bytu, telefon do schránky

poškozené nehodil, nechal si ho u sebe a odešel směrem na XXX. Proč si mobilní telefon poškozené ponechal, však nedokázal vysvětlit. Nejprve uvedl, že nechtěl čekat u domu a že nevěděl, kdy poškozená půjde. Poté sdělil, že mu poškozená řekla, že jestli jí ten telefon nevrátí, že ho nahlásí. Popřel, že by si prohlížel zprávy nebo historii volání v mobilním telefonu poškozené, že by po poškozené chtěl, aby mu telefon odemkla, že by poškozené v průběhu noci nějak XXX.

4. U hlavního líčení na své výpovědi v podstatě setrval. Ohledně mobilního telefonu však svoji výpověď jistým způsobem doplnil, neboť uvedl, že poškozené vzal mobilní telefon proto, že mu vyhrožovala, že ho udá ze znásilnění, resp. že se s ním vyspala zadarmo a také proto, že chtěla po něm, aby jí půjčil XXX. On tolik peněz neměl. Uvedl, že ho poškozená k jednání vyprovokovala. XXX. Po večeri mu např. prostřednictvím telefonu posílala XXX. Také je podezřelé, že si před spaním dala kávu a energy drink. Z jeho strany nebyl XXX. Z její strany nepozoroval žádný náznak nedobrovolnosti, žádný strach. Sexuální praktiky vedl on. Poškozená se styděla. Během noci se XXX poškozené jednou XXX. Proto na chvíli přestali, šli do XXX, po návratu do pokoje XXX. XXX, až když ráno odcházel. Jinak byla poškozená po celou dobu XXX. Nerozumí její výpovědi. Z doslechu ví, že poškozená dává XXX. Myslí si, že i jemu XXX. Domnívá se, že věc oznámila právě proto, že XXX. Má ve svém okolí hodně lidí, kteří jej chtějí dostat do vězení. Dodal, že v té době vážil asi XXX.
5. Obžalovaný byl z žalovaného jednání bezpečně usvědčován zejména podrobnou svědeckou výpovědí poškozené XXX, svědeckou výpovědí XXX, ale i listinnými důkazy a znaleckými posudky níže podrobněji specifikovanými.
6. Poškozená XXX do protokolu o výsledku svědka v přípravném řízení uvedla, že obviněného XXX (svého strýce) neviděla více než pět let. V kontaktu s ním byla přes XXX, kdy si napsali asi tak jednou za půl roku. Dne 18. 11. 2020 jí obviněný najednou napsal na XXX, že by za ní přijel. Zeptala se ho kdy, obviněný jí odpověděl, že by přijel hned. Pak jí psal, jestli mu dá na sebe telefonní číslo. To mu dala. S obviněným se dohodli, že pro něho přijede na nádraží do XXX. Když obviněný přijel, tak jeli k ní domů, po cestě nakoupili, doma udělala večeri. V obýváku si začali povídat, začal jí povídat o své rodině. V průběhu večera se jí obviněný zeptal, jestli by mohl přijet její XXX, že by ho rád poznal. XXX XXX zavolala, jestli by mohl přijet, on ale nemohl. Pak se najedli a asi nějak ve XXX hodin šla rozložit gauč v obývacím pokoji, XXX. Obviněný se díval na televizi. Mluvil o své XXX, byl nesvůj, že mu nepíše. Asi v XXX hodin si šla lehnout na válendu v obývacím pokoji. Obviněný měl XXX, protože by se na válendu nevešel. Obviněný řekl, že jde také spát. K věci samé poškozená vypověděla, že obviněný k ní pak z ničeho nic přišel, chtěl jí dát XXX, že jí přeje dobrou noc. XXX. Chtěl jí XXX. Tak ho začala od sebe odkopávat. XXX. Vstal, začal se oblékat, přes ni přehodil deku a polštář a řekl „XXX!“. Pak šel do kuchyně, tam si zapálil cigaretu. Ona mu říkala, ať odejde, ať si vezme věci, že ho v bytě nechce. Obviněný začal říkat, že se bojí, že nemůže jít do tmy, že by ho tam někdo přepadl. Tak mu říkala, že se nemusí bát, že tam nikdo není. Následně začal mít nějaké halucinace, jako o tom, že někdo stojí za dveřmi a poslouchá, šel si k těm dveřím stoupnout a poslouchal přes dveře. Ujistila ho, že tam venku nikdo není. Pak mu řekla, že na to má pět minut, aby si vzal svoje věci a odešel. On na ni začal naléhat, aby ho tam ještě nechala, než bude venku světlo. Sedl si na postel a řekl jí, že jí dá 600 Kč za to, že ho tam ještě nechá. Řekla, že nechce a že chce, aby hned odešel. Potom si vzal další cigaretu a šel kouřit do koupelny. Na válendě mezi zdí a postelí měla svůj mobil, shodila ho za postel na zem, aby ho nemohl najít. Obviněný, jak přišel z té koupelny, tak šel rovnou k válendě, odsunul ji a vytáhl mobil. Ptala se ho, co tam hledá, na to jí neodpověděl. Snažil se dát mobil rychle do své zadní kapsy. Řekla mu, ať jí ten telefon dá zpátky. Obviněný jí řekl, že se chce do něj jenom podívat, jestli někomu nevolala nebo nepsala. Telefon zapnul a říkal: „Dobrý, že jsi nikomu nevolala ani nepsala.“ Pak se zvedl a XXX. Vyzvala ho, ať už jde a že jí má dát její mobil. On jí řekl, že ne, že se bojí, že ho tam někdo přepadne, že je na tohle „srab“. Pak si sedl XXX a prosil jí, ať ho tam nechá. Řekla mu, že ne, že si přeje, aby odešel z jejího bytu.

Zareagoval slovy: „Tak ty mě tady nenecháš?“, zvedl se a šel do kuchyně pro XXX. Sedl si vedle ní a ona se ho zeptala, na XXX, a on jí odpověděl, kdyby ho náhodou venku na ulici někdo přepadl. Pak koukal na svém telefonu na spoje do XXX. Poté se spolu chvílku nebavili a mlčeli, on se pak zvedl, vzal všechny svoje věci, XXX, šel se about a něco málo po XXX. hodině odešel s tím, že jí telefon hodí do schránky, aby měl náskok. Tak mu řekla, at' jí ho tedy dá do její schránky. Vysvětlila mu, kde je. On pak šel a řekl jí, at' si jde zamknout dveře bytu, vstala a šla si zamknout. Chvilku počkala a ujistila se, že odešel. Rychle se oblékla a šla zaťukat na sousedku (XXX). Ta jí otevřela. Poškozená jí řekla, co se stalo. Sousedka se nabídla, že zavolá policii. Na základě otázek pak poškozená mimo jiné doplnila, že bylo okolo XXX hodin, ležela XXX. Závěrem dodala, že obviněný se nedostal k její komunikaci v mobilním telefonu. Mobilní telefon byl před odcizením zcela funkční, nepoškozený.

7. U hlavního líčení nad rámec výpovědi z přípravného řízení poškozená doplnila, že již dřív obžalovaného kontaktovala s tím, jestli by XXX. Obžalovaný jí sdělil, že nemůže, že čeká na výplatu. Když jí napsal, že by se za ní přijel podívat, byla ráda, že za ní z rodiny někdo přijede. Předmětný večer žádný XXX. Obžalovaný, říkal, že ve vlaku pil pivo, v obchodě si koupil víno. Vypil asi ¼ PET lahve vína, které si míchal s energy drinky. Odmítla, že by s XXX, že by jej XXX, že by jej XXX. Např. se ani před ním doma XXX. V té době vážila asi XXX cm. Podrobně popsala sexuální praktiky mezi ní a obžalovaným. XXX. Klíče byly v zámku u dveří. Bylo zamčeno. Dále doplnila, že telefon neměla zabezpečený heslem. Když jí vrátila telefon policie, měl „nakřuplý“ displej a „blbnul“. Potom už telefon neužívala. Když sdělila své sousedce, co jí strýc udělal, mluvila potichu, tekly jí slzy. Po události a nahlášení věci na policii o tom se sousedkou již nemluvila. Nevyhledala odbornou pomoc. Začala se však bát mužů věkově stejně starých, jako je obžalovaný. I nyní se obžalovaného bojí. Pokud by křičela, sousedi by ji slyšeli. Kopy, kterými se bránila, nebyly tak silné, aby obžalovanému způsobily modřiny. Za celý večer měla svůj mobil v ruce jen jednou. V průběhu večera neřešili finanční půjčku.
8. U hlavního líčení byla slyšena svědkyně XXX, sousedka poškozené. Svědkyně potvrdila výpověď poškozené v tom smyslu, že před XXX hodinou ráno na ni její sousedka - poškozená zaklepalá. Řekla jí, že ji znásilnil strejda, že jí sebral mobil, že jí řekl, že ho hodí do schránky a že proto nemůže zavolat policii. XXX. Dále dodala, že jí poškozená neřekla, jakým způsobem byla znásilněna. Poškozená byla oblečená, žádné poranění na ní na první pohled neviděla. Zavolala tedy policii, která přijela asi za 15 minut. Když čekaly spolu na příjezd policie, XXX. Poškozená se jí v tento okamžik svěřila i s tím, že ji obžalovaný ohrožoval nožem. Po této události se spolu o tom už nebavily.
9. K důkazu byl u hlavního líčení proveden dle § 211 odst. 5 tr. řádu znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie ve vztahu k obžalovanému, vypracovaný MUDr. Janem Kolomazníkem. Z posudku se podává, že u XXX byla s jistotou vyloučena duševní choroba v XXX. Nejsou u něj prokazatelné XXX. Netrpí, nikdy v minulosti netrpěl (a to ani v době spáchání činu) žádnou duševní chorobou v pravém slova smyslu – XXX. XXX. Vlivem pozitivního XXX (XXX) u něj došlo k odbrzdění zábran a ke zvýraznění negativních složek jeho osobnosti. Nicméně pozitivní XXX nesnižily jeho rozpoznávací ani ovládací schopnosti. U obžalovaného XXX (a XXX) však XXX, je schopen zdržet se požívání XXX, je schopen požívání těchto látek ovládat. Nedošlo u něj k degradaci osobnosti. Jeho preferovaným sexuálním objektem jsou dospělé ženy. XXX. Z psychiatrického a ani sexuologického hlediska jeho pobyt na svobodě pro společnost nebezpečný není. Znalec proto nenavrhl uložení ochranného léčení.
10. U hlavního líčení byla slyšena i znalkyně z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, Mgr. Lenka Čermáková. Znalkyně, poté co slyšela výpověď obžalovaného a poškozené u hlavního líčení, stvrdila závěry svého znaleckého posudku vypracovaného na poškozenou. Z něho vyplývá, že XXX. V současné době se snaží o založení nové rodiny a chce se lépe uplatnit na trhu práce. XXX. Poškozená však uvádí, že u ní nedošlo k vážnému narušení úrovně vědomí, že si vše pamatuje. XXX Poškozená se nachází ve fázi již psychicky zpracovaného traumatického

zážitku. Na celou situaci získala kritický, racionální náhled. Událost se jí podařilo bez škodlivých následků zařadit do své osobní historie a v současné době se to projevuje jako rezidium při znovuožívání události (ve vzpomínkové paměti). Po skutku nevyhledala pomoc psychoterapeuta ani psychiatra, událost zpracovala za pomoci inteligence a přirozených obranných mechanismů kompenzační povahy. Její chování během skutku i po něm (do současné doby) považuje znalkyně za proces zcela odpovídající okolnostem a osobnosti poškozené. U hlavního líčení znalkyně doplnila, že poškozená (XXX) u hlavního líčení byla vyrovnanější, klidnější než v době, kdy ji vyšetřovala (XXX 2021). V té době řešila, že XXX. XXX. V jejich zařízení (XXX) žila 3 roky se XXX. Ve vztahu k mužům je XXX. Obžalovaného k sobě přizvala z nezištných důvodů. Nic neočekávala. Nic nenasvědčuje tomu, že by XXX. Kdyby se nebála, nikdy by o události nikomu nic neřekla. Svěřila se svému XXX.

11. Obžalovaného konečně usvědčují i následující listinné důkazy:
12. Zdravotní stav poškozené po události je patrný z lékařské zprávy ze dne XXX. 2020 (z XXX). Z ní mimo jiné vyplývá, že pacientka měla být znásilněna strýcem, kdy XXX. Pohlavní styk byl bez ochrany. XXX pacientka neguje. XXX, na levém stehně byly nalezeny 3 úchopové hematomy fialové barvy, od kolen dolů vícečetné drobné hematomy různého stáří. XXX.
13. Z protokolu o prohlídce těla poškozené, včetně fotodokumentace, jsou patrné hematomy popsané ve shora citované lékařské zprávě.
14. Stav místa činu je zachycen v protokolu o ohledání místa činu, včetně pořízené fotodokumentace.
15. Poté, co byl obžalovaný zadržen policejním orgánem, vydal dobrovolně mobilní telefon zn. XXX, který patřil poškozené, jak vyplývá z protokolu o vydání věci ze dne XXX. 2020. Předmětný mobilní telefon byl vrácen poškozené, jak se podává z usnesení policejního orgánu o vydání věci ze dne XXX. 2020.
16. Odborným vyjádřením byla stanovena hodnota odcizeného mobilního telefonu na částku 4 300 Kč. Nákup mobilního telefonu byl doložen záručním listem a účtenkou.
17. Komunikace poškozené a obžalovaného před jeho příjezdem k poškozené je zachycena fotodokumentací.
18. K důkazu byly provedeny i zprávy XXX, a to ze dne XXX 2020 a aktuální ze dne XXX 2021, ze kterých se podává, že obžalovaný je v pravidelném kontaktu s probačním úředníkem. Dokládá informace o svém pobytu, příjmech a náhradě škody. Má zajištěné bydlení i zaměstnání. Povinnosti soudem stanovené plní. Zůstává mu hodně dluhů.
19. Rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 3. 11. 2016, sp. zn. 5 T 92/2016, který nabyl právní moci téhož dne, byl obžalovaný odsouzen za přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců se zařazením do věznice s dozorem. Trest odnětí svobody vykonal dne 18. 3. 2018.
20. Okresní soud uzavřel, že veškeré provedené důkazy, které jsou v podrobnostech rozebrány shora, tvoří ucelený řetězec usvědčujících důkazů, které jednoznačně v tomto konkrétním případě usvědčují právě obžalovaného. Tento násilím a pod pohrůžkou násilí, navíc za XXX, donutil poškozenou k pohlavnímu styku. Navíc jí odcizil i mobilní telefon.
21. Lze konstatovat, že poškozená vypovídala u hlavního líčení spontánně a logicky provázaným způsobem, obsahově shodně s přípravným řízením. Spontánní projev poškozené u hlavního líčení svědčil o věrohodnosti její výpovědi. K tomuto závěru okresní soud dospěl i v kontextu se zjištěním znalkyně Mgr. Lenky Čermákové, která u poškozené hodnotila obecnou i konkrétní věrohodnost jako zachovalou. Při výpovědích nebyly přítomny XXX. Znalkyně podrobně vysvětlila i to, jakým způsobem a z jakého důvodu byla schopna poškozená celou událost sama zpracovat (XXX), aniž by byla nucena vyhledat odbornou pomoc (nikdy příliš pomoc

nevyhledávala). Na daných závěrech ničeho nemění, že i cca $\frac{3}{4}$ roku po předmětné události se poškozená obžalovaného XXX, o čemž svědčí i XXX. Navíc nutno dle soudu připomenout, že poškozená byla v přípravném řízení i u hlavního líčení poučena o trestněprávních následcích křivé výpovědi, křivého obvinění či pomluvy. Jen těžko si lze dle okresního soudu představit, že by obžalovaného – svého strýce křivě obvinila, vědoma si toho, že bude muset vypovídat (i o zcela XXX), na policii, u soudu a podrobovat se znaleckému zkoumání. Navíc, jak již bylo uvedeno, vypovídala v průběhu celého trestního řízení zcela konstantně.

22. Dále nutno uvést, že poškozená se ihned poté, co obžalovaný opustil její byt, obrátila na svoji sousedku XXX, které sdělila, že jí strýc znásilnil a odcizil mobilní telefon. Navíc svědkyně potvrdila verzi poškozené, že ji XXX. Svědkyně výslovně uvedla, že poškozená byla XXX. Dle okresního soudu nebylo shledáno žádného důvodu pochybovat o věrohodnosti této svědkyně, kdy nebyl ani prokázán blízký např. kamarádský vztah mezi ní a poškozenou. Byly jen sousedky. Dle okresního soudu s ohledem na to, jak rychle po události se poškozená na svoji sousedku obrátila, lze vyloučit, že by mohla jakkoli promýšlet např. pomstu, křivé obvinění svého strýce, kterého pozvala k sobě domů z nezištných důvodů, jak potvrdila i slyšená znalkyně.
23. Dle okresního soudu je možno též poukázat na to, že poškozená se nepřipojila do adhezního řízení s žádnou částkou na přiznání nemajetkové újmy. Obětem zločinu znásilnění jsou standardně přiznávány v trestním řízení na náhradě nemajetkové újmy částky v řádu deseti až statisíců Kč. Poškozená se připojila do adhezního řízení pouze s bagatelní částkou ve výši 5 000 Kč za poškozený mobilní telefon. I z tohoto pohledu lze dle soudu vyloučit snahu poškozené křivě obvinít obžalovaného z důvodu jejího motivu získání majetkového prospěchu v soudním řízení.
24. Okresní soud dále konstatuje, že dle psychiatrického a sexuologického znaleckého posudku XXX (jejichž užití obžalovaný sám doznal) vedly k odbrzdění zábran a ke zvýraznění negativních složek osobnosti obžalovaného, kdy jde o osobu XXX.
25. Ve stručnosti lze shrnout, že obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že veškeré sexuální praktiky ze strany poškozené byly činěny dobrovolně, ač on byl jejich iniciátorem. Jakékoli násilí, pohrůžku násilím, užití XXX zcela popřel. Poukázal na to, že to byla právě poškozená, která jej vyprovokovala, která s ním XXX. V tomto ohledu lze připomenout závěry slyšené znalkyně, která uvedla (navíc poškozenou ze svého pracoviště dlouhodobě znala), že se poškozená nechovala nikdy XXX. Ve vztahu k mužům je XXX, neumí se moc bránit. XXX.
26. Obžalovaný též opakovaně zdůrazňoval, že poškozená se po celou dobu nesnažila z bytu odejít, aby si přivolala pomoc. Nekřičela hlasitě, aby ji slyšeli sousedi, netelefonovala, i když měla telefon k dispozici. Žádným způsobem se nebránila, právě proto obžalovaný nemohl poznat její nesouhlas. V tomto ohledu lze připomenout zcela logickou část výpovědi poškozené o tom, že sice přemýšlela, jak byt opustit, ale v XXX. Měla strach, že by XXX. Možnost útěku XXX. K otázce jejího odporu, nesouhlasu lze uvést, že obžalovaného odstrkávala. XXX. Pokud se však snažila brečet hlasitěji, řekl jí, ať zavře „hubu“. Snažil se ji utišit i tím, že XXX. Dle okresního soudu z výpovědi poškozené jednoznačně vyplynulo, že vážně míněný odpor, nesouhlas s jednáním obžalovaného byl ze strany poškozené dán. Nejen, že jej verbálně odmítala, ale opakovaně jej odstrkávala, brečela. Měla z něj XXX. Když nechtěla spolupracovat, začal dokonce vyhrožovat tím, že XXX. Navíc dle tělesné konstituce poškozené a obžalovaného je zřejmé, že měl nad ní jasnou přesilu.
27. Pokud bylo obhajobou poukazováno na lékařskou zprávu, protokol o prohlídce těla poškozené, ze kterých nevyplývalo žádné poranění poškozené, což je v rozporu s tím, jak celou událost vylíčila poškozená, tak okresní soud musí uvést, že právě v lékařské zprávě i v protokolu o prohlídce těla jsou zaznamenány hematomy zejména na levém stehnu a na levé holenní kosti. Z výpovědi poškozené je zřejmé, že např. při jednotlivých sexuálních praktikách fyzický odpor

nekladla (např. ve smyslu cukání atd.). Jak již bylo opakovaně zmíněno, měla XXX, navíc byla po jistou dobu XXX.

28. Tvrzení obhajoby o tom, že o XXX hovořila pouze a jen poškozená taktéž není pravdivé, neboť o něm hovořila i svědkyně XXX, které se poškozená bezprostředně po události svěřila a požádala ji o pomoc.
29. Pokud bylo obhajobou namítáno to, že poškozená obžalovanému svůj mobilní telefon dobrovolně poskytla, tak nelze přehlédnout, že samotná výpověď obžalovaného v této části není zcela konstantní. V přípravném řízení uvedl, že jí nevěřil, když ho k jeho dotazu ujistila, že to nikomu neřekne. Měl „haldy“, že je někdo za dveřmi, vzal jí ho proto, že u ní chtěl ještě být. Řekl jí, že jí ho dá do schránky. Nedokázal pořádně vysvětlit, proč si ho nechal. Uvedl, že nechtěl čekat u domu, řekla mu, že pokud telefon nevrátí, že ho nahlásí. Také byl naštvaný, že ho u sebe nenechala, aby se vzpamatoval. U hlavního líčení uvedl, že poškozená po něm chtěla půjčit XXX. Protože je neměl, řekla, že ho udá. Telefon mu nechtěla dát, ale potom mu ho dala. Řekl jí, že to, k čemu došlo, řekne XXX. Telefon mu dala, ať ho dá do schránky. Naopak výpověď poškozené i ohledně odcizení mobilního telefonu se jeví soudu jako zcela logická, bez vnitřních rozporů. Verze poškozené spočívala v tom, že mobilní telefon po ukončení XXX, v okamžiku, co obžalovaný odešel ke dveřím, rychle schovala za postel. Obžalovaný to viděl, hned telefon vyndal, že si ho vezme pro případ, že by si chtěla zavolat pomoc. Následně kontroloval, zda někomu nevolala či nepsala. Právě toto počínání se jeví soudu jako logické, neboť obžalovaný dostal zcela důvodný strach, že poškozená věc nahlásí. Slíbil jí, že dá telefon do schránky, ale neudělal to. Navíc zcela popřela, že by v průběhu večera řešili finanční půjčku.
30. Dle okresního soudu jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaného zločinu, resp. zvláště závažného zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a), c) tr. zákoníku, neboť obžalovaný násilím a pod pohrůzkou násilí donutil poškozenou k pohlavnímu styku, uvedený čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem způsobem srovnatelným se souloží, tj. XXX. Navíc trestný čin spáchal se zbraní v podobě nože. Jako forma zavinění byl shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný si musel být vědom aktivního odporu poškozené a jejího vážně míněného a opakovaného nesouhlasu k z jeho strany iniciovaným sexuálním praktikám.
31. U jiného pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží nedochází ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Charakter pohlavního styku, který je proveden způsobem srovnatelným se souloží, znamená, že pohlavní orgán jedné strany uvedeného spojení je nahrazen jinou částí těla. Spadají sem i případy, kdy s pohlavním orgánem ženy jsou místo pohlavního orgánu muže spojovány jiné části těla.
32. Za násilí se podle § 185 tr. zákoníku považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání či zamezení vážně myšleného odporu poškozené osoby a dosažení pohlavního styku proti vůli jiného. Není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor. Postačuje, pokud pachateli musela být zjevná nevole osoby s pohlavním aktem (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 8. 2018, sp. zn. 3 Tdo 885/2018).
33. Pohrůzka násilí se rozumí pohrůzka bezprostředního násilí, tak i pohrůzka násilí, které má být vykonáno nikoli ihned, ale teprve v bližší nebo vzdálenější budoucnosti. Poškozená v přípravném řízení mimo jiné výslovně uvedla, že vzhledem k tomu, že se obžalovaný nemohl uspokojit, začal jí vyhrožovat, ať se začne snažit, že XXX.
34. Trestný čin je dle § 118 tr. zákoníku spáchán se zbraní i pokud pachatel užije zbraň k překonání nebo zamezení odporu. Zbraní se rozumí cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším.
35. Ač dle okresního soudu stav poškozené, ve kterém se ocitla poté, co jí obžalovaný aplikoval do XXX, nelze jednoznačně označit za stav bezbrannosti ve smyslu § 185 tr. zákoníku, skutečnost,

že právě aplikací této látky obžalovaný na určitou dobu (která nebyla přesně určena) poškozenou omámil, obžalovanému rozhodně přitěžuje. Stav bezbrannosti se dle § 185 tr. zákoníku považuje mimo jiné takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, ve kterém není schopna klást odpor jeho jednání. Poškozená sice pocítovala, že XXX, na druhou stranu ze znaleckého psychologického posudku se podává, že dle poškozené u ní nedošlo k vážnému narušení vědomí. Události, které se odehrály následně, si pamatuje.

36. Dle okresního soudu jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka i posuzovaného přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. zákoníku, neboť obžalovaný si přisvojil cizí věc (mobilní telefon poškozené) tím, že se ho zmocnil, čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán. Pojem „při sobě“ vyjadřuje nejen stav, kdy poškozený věc přímo drží v ruce, ale i když ji odloží, bezprostředně při sobě. V dané věci, poté co poškozená schovala mobil za postel, tedy od něj na větší vzdálenost neodešla, obžalovaný ihned telefon vyndal. Tzv. zpětnost zakládá citovaný rozsudek Okresního soudu v Děčíně ze dne 3. 11. 2016, sp. zn. 5 T 92/2016. Jako forma zavinění byl shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný si byl vědom, že zasahuje svým počínáním do majetkové sféry poškozené.
37. V rámci úvahy o uložení trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, dosavadní způsob života a možnosti nápravy obžalovaného. Dále bylo posuzováno i chování obžalovaného po spáchání jednání. Konečně soud hodnotil i účinky a důsledky, které by bylo možno očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
38. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení a následky činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud musí ve věci hodnotit polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
39. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že pracuje na dohodu XXX. Platí výživné na dvě děti v celkové výši XXX měsíčně. Má dluhy. V insolventci není.
40. Obžalovanému nespověděla žádná polehčující okolnost. Společenskou škodlivost jednání obžalovaného považuje soud za mimořádně vysokou, neboť porušil především zájem společnosti na právu ženy svobodně se rozhodovat o svém pohlavním životě. Motivem jeho jednání byla okamžitá touha vyhovět svým pudovým impulzům, ač mu muselo být z jednoznačného opakovaného projevu poškozené, která se bránila, zjevné, že s jeho jednáním nesouhlasí. Navíc nutno zopakovat, že obžalovaný aplikací XXX poškozené, ji jistým způsobem omámil, kdy lze uzavřít, že i v důsledku toho kladla nikoli razantní odpor. Dále užil i nůž k posílení svých výhrůžek. Taktéž nelze odhlédnout, že násilné sexuální jednání obžalovaného trvalo cca 7 až 8 hodin, tedy nešlo o jednorázový sexuální útok. Okresní soud též poukazuje na to, že obžalovaný výslovně uvedl, že během jejich sexuálních aktivit se XXX. Na tom ničeho nemění, že si toho poškozená nevšimla. Skutečnost, že se dlouhotrvající násilný sexuální akt odehrával v jedné místnosti, kde XXX, je dle soudu z morálního a výchovného hlediska naprosto nepřijatelná.
41. V opisu z evidence rejstříku trestů má obžalovaný 10 záznamů, kdy k prvním 7 záznamům nelze z důvodu zahlazení, osvědčení či amnestie prezidenta republiky přihlížet. Obžalovaný páchal v minulosti majetkovou trestnou činnost. Obžalovanému tedy přitěžuje jeho trestní minulost, ale zejména to, že se nyní projednávaného jednání dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 21. 11. 2018, sp. zn. 35 PP 262/2018. V opisu z evidence přestupků má obžalovaný 2 záznamy z roku 2020 za přestupky proti veřejnému pořádku a občanskému soužití. O sklonu obžalovaného porušovat právní předpisy

tedy svědčí nejen opis z evidence rejstříku trestů, ale i opis z evidence přestupků. Obžalovanému dále přitěžuje, že se dopustil dvou trestných činů.

42. Po zhodnocení shora uvedených skutečností shledal okresní soud za odpovídající s ohledem na všechna zákonná hlediska úhrnný trest dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku ve výměře 5 let. Trest byl ukládán dle přísnější právní kvalifikace tj. dle § 185 odst. 2 tr. zákoníku, konkrétně pod polovinou zákonné trestní sazby, která činí dle § 185 odst. 2 tr. zákoníku 2 až 10 let. Za této situace dospěl soud k závěru, že z hlediska naplnění účelu trestu není možné uvažovat o jakémkoli výchovném trestu. Trest byl tedy uložen jako nepodmíněný. Na daných závěrech ničeho nemění, že obžalovaný řádně plní uložený dohled, jak bylo shora konstatováno.
43. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť nebyly dány podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
44. Se svým nárokem na náhradu škody za poškozený mobilní telefon se do trestního řízení připojila poškozená s částkou ve výši 5 000 Kč. Z výpovědi poškozené se podává, že jí byl policií od obžalovaného navrácen mobilní telefon poškozený. Dle jejího tvrzení „blbnul“, měl „nakřuplý“ displej. Před odcizením byl zcela v pořádku. Ani v tomto ohledu okresní soud neměl jakékoli pochybnosti o věrohodnosti její výpovědi. Navíc poškození displeje vyplývá i z pořízené fotodokumentace. Dle § 228 odst. 1 tr. řádu soud poškozené přiznal částku ve výši 4 300 Kč, tak jak vyplynula z odborného vyjádření. Se zbytkem svého nároku na náhradu škody byla poškozená dle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice 27. září 2021

Mgr. Barbora Kocourková v. r.

předsedkyně senátu